

فوتبالیست‌ها چگونه دنیای برنده‌ها را فتح کردند؟

دنیایی که بکام برای ستاره‌ها ساخت

گزارش یک

فوتبال مدرن دیگر فقط درباره ۹۰ دقیقه حضور در زمین نیست. ستاره‌های بزرگ فوتبال امروز علاوه بر توانایی‌های ورزشی، به چهره‌هایی تجاری تبدیل شده‌اند که می‌توانند در حوزه‌هایی مانند پوشاک، عطر، رستوران، هتل، یادکست، نوشیدنی و حتی فناوری‌های سلامت فعالیت کنند. در این میان، دیوید بکام یکی از نخستین فوتبالیست‌هایی بود که مرزهای سنتی این حرفه را شکست و نشان داد یک بازیکن می‌تواند خارج از زمین نیز به یک برند جهانی تبدیل شود.

ظهور لیگ برتر انگلیس در سال ۱۹۹۲ نقش مهمی در این تحول داشت. در اوایل دهه ۹۰ میلادی، بازیکنان بزرگ انگلیسی به چهره‌هایی جهانی تبدیل شدند و بکام در رأس این جریان قرار گرفت. مدل مو، پوشش، کفش‌های خاص و زندگی شخصی او در کنار عملکردش در منچستر یونایتد و تیم ملی انگلیس، توجه رسانه‌ها را به ابعدی فراتر از فوتبال جلب کرد. همین اتفاق راه را برای نسل‌های بعدی باز کرد تا به جای محدود کردن درآمد خود به قراردادهای فوتبالی، به ساخت یک هویت تجاری مستقل فکر کنند. جان هالز، بازیکن سابق آرسنال که پس از بازنشستگی در ۳۰ سالگی وارد صنعت مدلینگ شد، معتقد است بکام این مسیر را برای فوتبالیست‌ها باز کرد. او می‌گوید نسل‌های گذشته باین تصور بزرگ می‌شدند که وظیفه یک فوتبالیست فقط تمرین، بازی و استراحت است، اما بکام نشان داد دوران حرفه‌ای کوتاه است و بازیکنان باید از فرصت‌های موجود برای ساخت آینده خود استفاده کنند.

از یکام تا رونالدو نسل جدید ستاره‌ها، فوتبالیست‌ها بیش از گذشته به این واقعیت پی برده‌اند که دوران بازی کوتاه است و ساختن یک برند شخصی می‌تواند پلی میان زندگی حرفه‌ای و آینده‌ای چند دهه‌ای باشد

ظهور شبکه‌های اجتماعی این روند را چند برابر کرده است. بازیکنان امروزی می‌توانند بدون وابستگی کامل به باشگاه یا رسانه‌های سنتی، مستقیماً با میلیون‌ها هوادار ارتباط داشته باشند. تعداد دنبال‌کنندگان یک بازیکن در اینستاگرام و دیگر پلتفرم‌ها اکنون می‌تواند به اندازه کیفیت عملکرد او در زمین برای برنده‌ها اهمیت داشته باشد. بازیکنی که مخاطب گسترده‌ای دارد، می‌تواند محصولی را با نام خود عرضه و از قدرت نفوذش برای فروش استفاده کند.

کریستیانو رونالدو و لیونل مسی نمونه‌های کامل این تحول هستند. رونالدو علاوه بر برند CR7، در

حوزه‌هایی مانند هتل‌داری، املاک، باشگاه‌های سلامت، کلینیک کاشت مو و پلنترم‌های دیجیتال فعالیت دارد. مسی نیز به یکی از شناخته‌شده‌ترین چهره‌های تجاری جهان ورزش تبدیل شده است. آنها ثابت کرده‌اند که شهرت ورزشی می‌تواند به یک امپراطوری اقتصادی خارج از فوتبال تبدیل شود. صنعت مد نیز یکی از طبیعی‌ترین مسیرهای ورود فوتبالیست‌ها به دنیای تجارت است. بازیکنانی مانند جسی لینگارد برند پوشاک خود را راه‌اندازی کرده و نمونه‌های دیگری نیز در این حوزه فعالیت داشته‌اند. البته داشتن دنبال‌کننده به تنهایی برای موفقیت یک کسب‌وکار کافی نیست و طراحی

محصول، مدیریت، سرمایه‌گذاری و کنترل زنجیره تولید نیز اهمیت زیادی دارد. هالز که امروز در کنار مدلینگ به دنبال راه‌اندازی کسب‌وکار شخصی خود است، معتقد است فوتبالیست‌ها باید از دوران بازی برای آینده آماده شوند. او یادآوری می‌کند که بازنشستگی در ۳۵ سالگی، با توجه به امید به زندگی، به معنای چندین دهه زندگی پس از فوتبال است. بنابراین بازیکنان باید مهارت‌هایی خارج از زمین یاد بگیرند و کنترل بیشتری بر آینده مالی و حرفه‌ای خود داشته باشند. تجربه هالز نیز نشان می‌دهد زندگی پس از فوتبال می‌تواند مسیر تازه‌ای داشته باشد. او پس از حضور

کوتاه در تیم اصلی آرسنال و بازی برای چند باشگاه دیگر، وارد مدلینگ شد و با برندهایی مانند جورجیو آرمانی و دولچه‌گابانا همکاری کرد. امروز نیز به دنبال توسعه برند شخصی خود و ورود به حوزه‌هایی مانند عطر است. در نهایت، فوتبال همچنان نقطه شروع شهرت این ستاره‌هاست، اما برای بسیاری از آنها دیگر مقصد نهایی محسوب نمی‌شود. از بکام تا رونالدو نسل جدید ستاره‌ها، فوتبالیست‌ها بیش از گذشته به این واقعیت پی برده‌اند که دوران بازی کوتاه است و ساختن یک برند شخصی می‌تواند پلی میان زندگی حرفه‌ای و آینده‌ای چند دهه‌ای باشد.

فوتبال جهان

دلافوتنه: امباپه و یامال متفاوت از دیگران هستند

سرمربی تیم ملی اسپانیا با حضور در برنامه تلویزیونی «ال هورمیکرو» درباره شرایط لاروخا، مدیریت رختکن و ستاره‌های نسل جدید فوتبال جهان صحبت کرد. لوئیس دلافوتنه تأکید کرد که برای حفظ نظم در تیم ملی، در صورت غیرقابل کنترل بودن رفتار یک بازیکن، از دعوت مجدد او صرف‌نظر خواهد کرد. او در عین حال از بازیکنان اسپانیا تمجید کرد و آنها را «بهترین ورزشکاران و بهترین انسان‌ها» دانست. دلافوتنه همچنین فاش کرد برای آنکه تحت تأثیر انتقادات و حواشی رسانه‌ای قرار نگیرد، اخبار مربوط به خودش و تیم ملی را دنبال نمی‌کند. او معتقد است حتی افراد مدعی بی‌تأثیر بودن انتقادات نیز تا حدی تحت تأثیر انتقادات قرار می‌گیرند. سرمربی اسپانیا در پاسخ به سؤال درباره جانشینان مسی و رونالدو نیز کیلیان امباپه و لامین یامال را بالاتر از سایر ستاره‌ها دانست و گفت این دو «در بُعد دیگری» قرار دارند.

مورینیو: بازی می‌توانست ۷ بر ۶ تمام شود!

ژوزه مورینیو پس از پیروزی ۲ بر یک رئال مادرید مقابل اینتر در لیگ قهرمانان اروپا، به انتقادها از عملکرد تیمش واکنش نشان داد. رئال در ۲۵ دقیقه ابتدایی با گل‌های کیلیان امباپه و فدریکو والورده به برتری رسید. اما در ادامه نتوانست اختلاف را افزایش دهد و گل کارلوس آگوستو در دقیقه ۷۷، پایان پراضطرابی را برای میزبان رقم زد. مورینیو با رد انتقادها از نمایش رئال گفت: «ترجیح می‌دهم بگویم بازی دیوانه‌واری بود. این مسابقه می‌توانست ۷ بر ۶ تمام شود.» او البته پذیرفت که هر دو گل تیمش حاصل اشتباهات اینتر بوده است. سرمربی رئال همچنین درباره استفاده از ترنت الکساندر آرنولد در خط میانی توضیح داد که این بازیکن توانایی‌های مناسب‌تری برای پست دفاع راست دارد و هافبک نیست. مورینیو با وجود این، عملکرد او را مثبت ارزیابی کرد.

انتقاد هالند از خرید

۸۵ میلیون پوندی سیتی

ارلینگ هالند پس از پیروزی ۲ بر صفر منچسترسیتی مقابل پورتو در لیگ قهرمانان اروپا، در تمجید از آیوب بوعدی، خرید جدید و ۱۸ ساله این تیم، شوخی جالبی با هم‌تیمی خود انجام داد. بوعدی که در تابستان با انتقالی ۸۵.۷ میلیون پوندی از لیل به سیتی پیوسته، در نخستین حضور قبکس خود نمایش درخشانی ارائه کرد. هالند ضمن تمجید از عملکرد این بازیکن گفت: «در تمرینات هفته‌های اخیر فوق‌العاده بوده‌است. فکرمی‌کنم مایک استعدادهای بزرگ در اختیار داریم.» با این حال، مهاجم نروژی در ادامه با خنده گفت بوعدی باید در نیمه دوم او را صاحب توپ می‌کرد؛ چراکه هالند در موقعیتی مناسب کاملاً تنها بوده است. انزو ماریسکا، سرمربی سیتی، نیز نمایش بوعدی را ستود و گفت این بازیکن با وجود اشتباهات ابتدایی، دچار استرس نشد و برای یک بازیکن ۱۸ ساله، مدیریت چنین مسابقه‌ای فوق‌العاده بود.

زیدان: ۱۰۰ بار مسی را انتخاب می‌کنم!

زین‌الدین زیدان، اسطوره رئال مادرید، با تمجید ویژه از لیونل مسی، او را شایسته کسب توپ طلای ۲۰۲۶ دانست. زیدان در گفت‌وگو با مارکا درباره شانس مسی برای فتح نهمین توپ طلای دوران حرفه‌ای‌اش گفت: «اگر ۱۰۰ بار فرصت رأی دادن داشته باشم، هر بار ۱۰۰ بار به مسی رأی می‌دهم.» سرمربی سابق رئال مادرید معتقد است استمرار درخشش مسی در ۹۰ سالگی اتفاقی استثنایی است و همین موضوع ارزش عملکرد او را دوچندان می‌کند. مسی در جام جهانی ۲۰۲۶ نیز یکی از مهره‌های اصلی آرژانتین بود و با گل ۸ و ۴ پاس گل، نقش مهمی در مسیر این تیم ایفا کرد. زیدان همچنین در پاسخ به اینکه چه کسی بهترین بازیکن تاریخ فوتبال است، صراحتاً گفت افرادی که هنوز درباره برتری مسی تردید دارند، فوتبال را درک نکرده‌اند. او پیش‌تر نیز سبک بازی ستاره آرژانتینی را «جادویی» توصیف کرده بود.

کورتوا از بلژیک مرخصی گرفت

تیبو کورتوا، دروازه‌بان رئال مادرید، در توافقی با مارک فن بومل، سرمربی جدید تیم ملی بلژیک، تصمیم گرفته است در رقابت‌های پیش‌روی لیگ ملت‌های اروپا برای شایطین سرخ به میدان نرود. با این حال، این تصمیم به معنای پایان حضور او در تیم ملی نیست و کورتوا قصد دارد در مرحله انتخابی یورو و دسترس بلژیک باشد. کورتوا در گفت‌وگو با رسانه‌های بلژیکی اعلام کرد تنها در صورتی ممکن است در یک ملت‌ها به تیم ملی بازگردد که فن بومل با مشکل جدی در خط دروازه مواجه شود. این دروازه‌بان ۳۴ ساله همچنین تأکید کرد که برای بازپس گیری جایگاه شماره یک آماده رقابت خواهد بود. فن بومل نیز با تصمیم او موافقت کرده، هرچند به کورتوا هشدار داده است که نمی‌تواند بازگشت او را با تضمین حضور در ترکیب اصلی همراه کند. به این ترتیب، رقابت برای دروازه بلژیک وارد مرحله‌ای تازه خواهد شد.

پیوتروفسکی زیر تیغ جراحی قلب

یاکوب پیوتروفسکی، هافبک ۲۸ ساله تیم ملی لهستان و او دینزه، به دلیل مشکل قلبی تحت عمل جراحی قرار خواهد گرفت. این بازیکن در جریان شکست ۲ بر یک او دینزه مقابل لاتزیو تنها ۱۵ دقیقه در زمین حضور داشت و پس از احساس تنگی نفس و وخامت شرایط جسمانی تعویض شد. بررسی‌های پزشکی مشخص کرد پیوتروفسکی با آریتمی قلبی مواجه است. باشگاه او دینزه اعلام کرده این اختلال خوش‌خیم است و هافبک لهستانی در روزهای آینده تحت عمل ابلیشن قلبی قرار می‌گیرد؛ روشی که برای برطرف کردن نئون ایجاد ضربان‌های غیرطبیعی انجام می‌شود. پیوتروفسکی که ۱۴ بازی ملی در کارنامه دارد، دست‌کم دیدار حساس لهستان مقابل رومانی را از دست خواهد داد.

نبرد بسکتبالی در شب رکوردشکنی امباپه

سه امتیاز و هشدار برای ژوزه

رئال مادرید لیگ قهرمانان را با پیروزی آغاز کرد، اما بعید است ژوزه مورینیو از نمایشی که تیمش مقابل اینتر ارائه داد، کاملاً راضی باشد. برد ۲ بر یک در برنابئو روی کاغذ شروع خوبی برای مادریدی‌ها به نظر می‌رسد اما آنچه در زمین دیده شد، بیشتر از آنکه نشانه یک مدعی آماده برای فتح اروپا باشد، تصویری از تیمی بود که هنوز فاصله زیادی از نسخه ایده‌آل خود دارد.

رئال خیلی زود به دو گل رسید. کیلیان امباپه در دقیقه ۱۴ روی اشتباه یان بیسک دروازه اینتر را باز کرد و فدریکو والورده هم پس از اشتباه عجیب جوزپ مارتینس در بازی‌سازی از عقب، اختلاف را دو برابر کرد. همین شروع قدرتمند

این گل، هفتاد و یکمین گل او در لیگ قهرمانان بود تا در کنار رانول در رتبه پنجم برترین گلزنان تاریخ این رقابت‌ها قرار بگیرد. او در ۴۴ بازی فصل گذشته برای رئال ۴۲ گل زد و با ۱۵ گل، آقای گل لیگ قهرمانان شد. حالا هم در سالی که نامش در فهرست ۳۰ نفره توپ طلا قرار گرفته، شروع اروپایی‌اش را با گل همراه کرده است. اما مسأله رئال فقط خط حمله نیست. تیم مورینیو در دفاع سازمان یافته نبود، در انتقال توپ اشتباه داشت و موقعیت‌های زیادی را هم از دست داد. با چنین شرایطی، مقابل تیم‌های بزرگ‌تر اروپا نمی‌توان همیشه روی درخشش کورتوا و بی‌رحمی مهاجمان حساب کرد.

گل کارلوس آگوستو در دقیقه ۷۷، پایان آرامی که رئال انتظارش را داشت از بین برد و قایق پایانی به جنگی برای حفظ سه امتیاز تبدیل شد. با این وجود، این برد برای رئال ارزش زیادی دارد؛ مخصوصاً در شروع فصل و در شرایطی که چند مهره مهم خط میانی را در اختیار نداشت. رئال مادرید بارها در سال‌های اخیر نشان داده که ممکن است در یک مسابقه یا پیاپی چندان قانع‌کننده اعتراض‌ها کاملاً آشفته می‌شد. با این حال، امباپه بار دیگر نشان داد چرا مهم‌ترین امید رئال برای حل مشکلات هجومی است.

وقتی سکوها به میدان سیاست تبدیل می‌شوند

فوتبال آلمان در سایه راست افراطی

سوژه

قرار گرفت. یکی از مهاجمان به او هشدار داد که اگر بار دیگر آن پرچم را ببیند، او را خواهند کشت. اشتنان که نام واقعی‌اش برای حفظ امنیتش منتشر نشده، بعدها نیز از حضور در بخش جنوبی ورزشگاه که محل تجمع هواداران افراطی است، خودداری کرد.

این اتفاق در فضایی رخ داد که برخی باشگاه‌های آلمان سابقه طولانی در موضع‌گیری سیاسی دارند. هواداران باشگاه‌هایی مانند سن پائولی به گرایش‌های چپ و مبارزه با تبعیض شناخته می‌شوند، در حالی که در برخی باشگاه‌های دیگر، گروه‌هایی با گرایش‌های راست افراطی نفوذ قابل توجهی پیدا کرده‌اند.

کمیتسر یکی از نمونه‌های پررنگ این وضعیت است. پس از مرگ توماس هالز، چهره شناخته‌شده در میان

هولیکان‌های نتونازی، مراسم یادبود او در ورزشگاه باشگاه برگ‌راش. پیش‌تر نیز گروه‌های مانند HooNaRa، متشکل از هولیکان‌ها، نازی‌ها و نژادپرستان، در ارتباط با فضای هواداری باشگاه فعالیت داشتند. باشگاه در سال ۲۰۰۷ این گروه و گروه NS-Boys را ممنوع کرد، اما منتقدان معتقدند برخورد با جریان‌های افراطی باید فعالانه‌تر باشد.

در سوی دیگر، باشگاه‌هایی مانند اس‌وی بایلسبرگ قرار دارند که فوتبال را ابزاری برای مبارزه با فاشیسم و تقویت همبستگی اجتماعی می‌دانند. این باشگاه در جریان بحران مهاجرت سال ۲۰۱۵ تیمی متشکل از پناهجویان تشکیل داد و در سال‌های اخیر نیز برنامه‌هایی برای افراد مبتلا به اوتیسم اجرا کرده است.

ماجرای توکیو کیم اسپور برلین نیز نشان

می‌دهد فوتبال چگونه می‌تواند هم قربانی شفاف‌های اجتماعی باشد و هم در مسیر کاهش آنها نقش ایفا کند. این باشگاه که ریشه در جامعه ترک‌تبار برلین دارد، امروز خود را باشگاهی چندفرهنگی و متعلق به تمام شهر می‌داند؛ هرچند همچنان با تبعیض و دشواری جذب اسپانسر مواجه است.

در نهایت، فوتبال آلمان به آینده‌ای ز جامعه این کشور تبدیل شده‌است؛ جامعه‌ای که از یک سو با افزایش نفوذ راست افراطی روبه‌روست و از سوی دیگر، بخش‌هایی از فوتبال تلاش می‌کنند در برابر نژادپرستی و افراط‌گرایی ایستادگی کنند. ساختار مالکیت موسوم به «قانون ۵۰+۱» نیز به هواداران امکان

می‌دهد در تعیین هویت و ارزش‌های باشگاه‌ها نقش بیشتری داشته باشند. با این حال، تجربه کمیتسر نشان می‌دهد که مبارزه با افراط‌گرایی تنها با شعارهای ضد تبعیض ممکن نیست و فوتبال برای حفظ نقش اجتماعی خود، باید در برابر نفوذ جریان‌های افراطی در سکوها نیز موضعی روشن و عملی داشته باشد.

آلکاراس، بازنده طولانی‌ترین نبرد نیویورک

شلتون، در آستانه تاریخ‌سازی خانگی

اوپن آمریکا ۲۰۲۶ در یکی از جنون‌آمیزترین شب‌های تاریخش، شاهد تولد یک قهرمان جدید بود: بن شلتون در نبردی چهار ساعت و ۲۸ دقیقه‌ای، کارلوس آلکاراس، مدافع عنوان قهرمانی را در پنج ست شکست داد تا برای نخستین بار به نیمه‌نهایی این گرنداسلم برسد. مسابقه‌ای که ساعت ۳:۳۳ با بامداد به وقت نیویورک تمام شد و همزمان با صعود شلتون، رکورد بدترین پایان یک مسابقه در تاریخ اوپن آمریکا را شکست. این همان شبی بود که شلتون بالاخره حساب گذشته را تسویه کرد. تنیس‌باز ۲۳ ساله آمریکایی پیش از این مسابقه در آمریکایی پیش از این مسابقه در سه روزه یورپایی قبلی برابر آلکاراس شکست خورده بود، اما این بار در قضاوت درباره نیم مورینیو زود میان تشویق تماشاگران آمریکایی و

در یکی از بزرگ‌ترین شب‌های دوران حرفه‌ای‌اش، اجازه نداد داستان بازی‌های قبلی تکرار شود. آلکاراس شروع بهتری داشت. مرد اسپانیایی ست نخست را در تای‌بریک از آن خود کرد و به نظر می‌رسید باز هم قرار است برابر شلتون همان برتری همیشگی را به نمایش بگذارد. اما ناگهان ورق برگشت. شلتون با سرویس‌های قدرتمند، ضربات تهاجمی و اعتماد به نفسی که هر لحظه بیشتر می‌شد، کنترل مسابقه را در دست گرفت و دو ست بعدی را با نتایج ۱-۰ و ۳-۶ برد. آلکاراس، اما از آن بازیکن‌هایی نیست که به این راحتی تسلیم شوند. مدافع عنوان قهرمانی در ست چهارم دوباره به مسابقه برگشت و با برتری ۱-۰، بازی را به

فوتبال برای حفظ نقش اجتماعی خود، باید در برابر نفوذ جریان‌های افراطی در سکوها نیز موضعی روشن و عملی داشته باشد

